

ബാബു അപരാഹനവേളകളിൽ പ്രശ്നത്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രധാന അനിൽകുമാർ. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധാന അനിൽകുമാർ

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 25C

ഒക്ടോബർ 2003

ഒരു നിഘ്നബ്ദി പരിവർത്തനം അറിയാതെ സംഭവിക്കുന്നു

രാജു മരും ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുകയുണ്ടായി: “ഈവിടെയെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയിലും ഒരു നിഘ്നബ്ദിമായ പരിവർത്തനം അവനറിയാതെ സംഭവിക്കുന്നു. അവൻ്റെ മുഴുവൻ വ്യക്തിത്വവും പഴയതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.”

പ്രഭാഷകൾ മരും സംഭവം പരാമർശിക്കുന്നു. ഈതും സദസ്യരെ സംബന്ധിച്ച് പുതിയൊരു വെളിപ്പെടുത്തലായിരുന്നു. ആ കൂട്ടി പറഞ്ഞ ഈ സംഭവം, ഈ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മനഃശാസ്ത്രം എന്തെന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

“ആൺകുട്ടികൾ സ്പോർട്ട് & കൾച്ചറൽ മീറ്റിംഗേണ്ടി തയാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കുള്ളാവർക്കും അറിയാവുന്നപോലെ, സ്പോർട്ട് മീറ്റിലെ വിജയികൾക്ക്, അസ്പതിനായിരുന്നു ഭക്തരുടെ മുന്നാകെ, ഗൈവാൻ്റെ ദിവ്യകരങ്ങളിൽനിന്നും സർബ്ബമൈലുകൾ നേടുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കും. ഈതൊരു സാധാരണ കാര്യമല്ല. അതിനാൽ, ഗൈവാനിൽനിന്ന് നേരിട്ട് കുപ്പ് ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ കടുത്ത മത്സരമാവും ആണ്കുട്ടികൾക്കിടയിൽ!”

ഓട്ടമത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന രണ്ട് ആൺകുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. ഫെമെനൽ റിംഗായിരുന്നു അത്. നിരവധി പേര് പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി, അവരോടൊക്കെ രണ്ടാമതായി, മൂന്നാമതായി അങ്ങനെ പുരകിലായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം രണ്ടു കുട്ടികൾ മാത്രം അവഗേശിച്ചു. സ്ഥാഭാവികമായും ഒരാൾ വിജയിയാവും. എല്ലാവരും കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അവർ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പയ്യൻ താഴെ വീണു. തീർച്ചയായും, മറ്റൊരു കുട്ടി വിജയിയായി പ്രവൃാപിക്കപ്പെട്ടു, അവന് ഗൈവാനിൽനിന്ന് കുപ്പ് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

മത്സരം കഴിഞ്ഞ്, മറ്റു കൂട്ടികൾ ചെന്ന് താഴെ വീണ കൂട്ടിയെ ആശസ്ത്രപ്പിച്ചു. “വിഷമി ക്ഷേണം, വിഷമിക്ഷേണം. ജീവിതത്തിൽ ചില അവസരങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കും.” അപോൾ ഒരു കൂട്ടി അവനോട് തിരക്കി, “നീ പെട്ടെന്ന് വീണ്ടുപോയതെങ്ങനെ? നീ നല്ല വേഗതയുള്ള ഓട്ടക്കാരനാണല്ലോ. വർഷങ്ങളായി നീയാണ് ജോതാവാകുന്നത്. എത്തുപറ്റി?”

അവനെന്നാണ് പറഞ്ഞതെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയുമോ? “വിജയിച്ച് ആ കൂട്ടി, ഇക്കാല്പന്തര കോളജ് ചാന്ദ്രപ്പൻ താനായിരിക്കും എന്ന് അവൻ അച്ചുന്ന് വാക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു. താൻ ജേതാവാക്കുമെന്നും നിശ്ചയമായും ഭഗവാനിൽനിന്ന് കപ്പ് വാങ്ങുമെന്നും അവൻ തന്റെ അച്ചുനോട് പറഞ്ഞതിരുന്നു. അവനെ നിരാശപ്പെടുത്തണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. അവൻ മത്സരം ജയിക്കണമെന്നായിരുന്നു എന്ന് ആഗ്രഹം. അതുകൊണ്ട് തൊൻ മന:പുർവ്വം വീണതാണ്.”

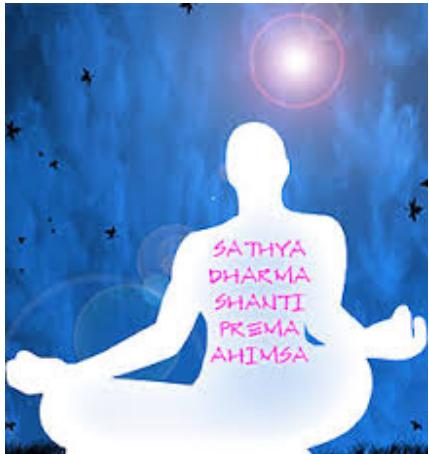
ഈ ലോകത്ത് മറ്റൊരുദിനെങ്കിലും ഈത് സംഭവിക്കുമോ? ഇല്ല! ഇതാണ് ത്യാഗഭാവം

സ്വപ്നോർക്കന് മീറ്റ്: സ്ഥാമി ജേതാക്കൺക്ക് ട്രോഫി സമ്മാനിക്കുന്നു

എന്ന് നമുക്ക് കാണാനാവും, ഈത് വളരെ അപൂർവമായ ഒന്നാണ്. ഈത് വെറും മത്സരം മാത്രമല്ല. ഈത് വെറും ജയവും പരാജയവും അല്ല, ഈത് അതില്ലെങ്കിലും ജയവും അതില്ലെങ്കിലും ജീവിതമുല്യങ്ങളാണ്.

പ്രഭാഷകനായ രാജു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ വരുന്നത് നിരയെ ഭീകരൾ ഉള്ള, ആളുകൾ പറസ്പരം കൊല്ലുന്ന, അക്രമം നിരത്ത ഒരു പ്രദേശത്തുനിന്നാണ്. പക്ഷേ എന്നെ കണ്ണാൽ

റാധികൾ പരസ്പരം കൊല്ലുന്ന അത്തരം ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നുള്ള ആളാണ് എന്ന് ആരും പറയില്ല. ഞാനിന് നിങ്ങളുടെ മുന്പിൽ നിൽക്കുന്നതിൽ കാരണം, ഭഗവാൻ എന്നെ സംസ്കാരമുള്ള, മാനൃനായ, മാനവമുല്യങ്ങളുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാക്കിയതു കൊണ്ടാണ്.” വീണ്ടും അവൻ കൂടിച്ചേർത്തു, “ഈ നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിക്കാനാവുമോ? എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ഭഗവാൻ ഫേമത്തിൽ പ്രഭാവം ഞാൻ പരസ്യമായി പ്രവൃാപിക്കുകയാണ്.”

സ്വാമി സർവ്വജ്ഞനാാണ്

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി വിവരിച്ച സംഭവമാണിത്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എല്ലാ വ്യാഴാംചയും അവൻ്റെ നബം വെട്ടുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഏതാണ്ടാരു ശീലമായിരുന്നു. ഒരു വ്യാഴാംചദിവസം, അവൻ തിരക്കിട്ട് കോളജിൽ പോവേണ്ടിവന്നു. അവൻ സ്വന്തം നബം മുറിക്കാനായില്ല. അനേഭിവസം ബാബ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സന്ദർശിക്കാനിടവന്നു. അവിടുന്ന് ഈ കൂട്ടിയെ അടുത്തു വിളിച്ചിട്ട് ചോദിച്ചു, “നിനക്ക് എങ്ങനെന്നുണ്ട്?” അവിടുന്ന് തുകരെ അഞ്ചൽ ചുഴറി ഒരു നബംവെട്ടി(nail cutter)സൃഷ്ടി ചു. “ഈതാ! ഈ കൊണ്ടിനി നബം വെടിക്കൊള്ളു.”

സ്വാമി പ്രശാന്തിനിലയം കാമ്പസ് ഹോസ്പിറ്റൽ(2003): വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗം

സ്ഥാമിയോടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന

ഭഗവാൻ ലീലകൾ അമവാ ചമത്കാരങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കാനാവില്ല, വിധിക്കാനാവില്ല, അവയെ വിശദീകരിക്കാനുമാവില്ല. ഈപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കൂട്ടി ഭഗവാൻതന്നെ രചിച്ച, ദിവ്യഗുരുവായ ബാബു തന്നെ എഴുതിയ, ഒരു സുന്ദരമായ കവിത ആലപിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ വിവർത്തനത്തിന് താൻ നിങ്ങളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുകയാണ്, അത്രയേ പറ്റി. അസ്ത്രം രചനയോട് നീതി പുലർത്താൻ എനിക്കാവുമെന്ന് താൻ കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ താന്തിരേ സാരം മാത്രമാണ് ഈവിടെ കൊടുക്കുന്നത്:

എനിക്കെന്തുണ്ടകിലും,
 സമൃദ്ധി, ഏശ്യര്യം, അമവാ ഭാർത്ത്യമാവട്ട,
 എനിക്കു പ്രശ്നമല്ല.
 അവിടുന്നനിൽ പ്രീതനകിൽ,
 അതുമതി, ഭഗവാൻ.

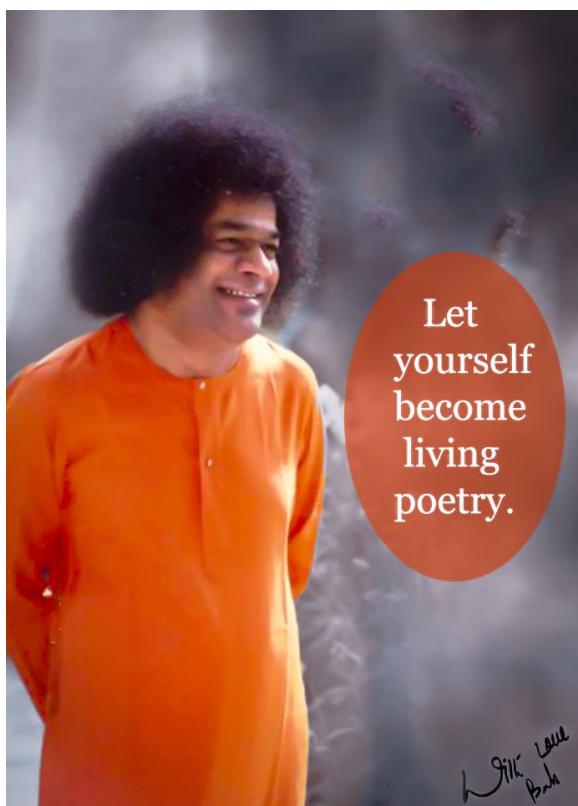
എനിക്കെന്തു നഷ്ടമായാലും,
 താനെന്തു നേടിയാലും,
 അവിടുന്നനിൽ പ്രീതനകിൽ,
 അതുമതി, ഭഗവാൻ.

എനിക്കൊത്തിരി മോഹങ്ങളുണ്ടാവാം
 നിരവേറിയതോ ആവാത്തതോ ആവട്ട,
 അവിടുത്തെ കൂപ് എന്നിലുണ്ടകിൽ,
 അതുമതി, സാമീ.

താൻ ഉന്നതപദവിയിലോ
 പദവിക്കു പുറത്തോ,
 അതെന്നായാലും,
 അവിടുന്നനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ,
 അതുമതി, സാമീ.

അവിടുനേകിയ പലതുമുണ്ടൻിക്ക്
നാഞ്ഞ എനിക്ക് കൈവന്നേക്കാവുന്നതുമുണ്ട്,
പക്ഷേ പ്രദോ,
എനിക്ക് അവിടുത്തെ വാക്കുവേണ്ടം;
ഞാൻ അവിടുത്തെ ഭക്തനാണെന്ന്;
അവിടുനേനിൽ പ്രീതനാണെന്ന്
പ്രഭുവിനെക്കാണ്ട്
പരയിക്കുന്ന തരത്തിൽ
എനിക്ക് ജീവിതം നയിക്കാനാവേണ്ടം.

ഈ ജമാതേക്ക് അതു മതി.

അവൻ ഈ കവിത ആലപിച്ചപ്പോൾ, മുഴുവൻ
ആധിറോറിയത്തിലും ചെവിട്ടപ്പിക്കുന്ന കര
ശ്ലാഷമായിരുന്നു. എനിക്ക് അവൻ, ഭഗ
വാൻതന്നെ രചിച്ച മറ്റാരു കവിത ഉദ്ഘതിക്കു
കയുണ്ടായി.

(ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുകയാണ്, സുഹൃത്തുക്കളേ. എൻ്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾക്കിടയ്ക്കൽ ഞാൻ ഭഗവാന്റെ കവിതകൾ ഉദ്ഘരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാവും. അവിടുത്തെ ദിവ്യസാനിധ്യത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ സ്വത്രമായി സ്വാമിയെ ഉദ്ഘരിക്കാറുണ്ട്. എൻ്റെ പാണ്ഡിത്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാനല്ല ഇത്. അല്ല! ഈ കവിതകൾ തെലുങ്ഗിലാണ്, അതെൻ്റെ മാതൃഭാഷയാണ്, അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട് അസ്ത്രം ചെന്തയിൽനിന്നുതെന്നാണുവുന്നവർ അത് വളരെയധികം ആസ്പദമാറു

മുണ്ട്. എന്നാൽ, മറ്റൊള്ളവരെ നിരാശപ്പെടുത്താൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്കിടെ താനവയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാന്തരവും ഉടനടി നൽകാറുണ്ട്, സ്വാഖയുടെ വാക്കുകളോട് പുർണ്ണനിതി പുലർത്താനാവില്ലെന്ന് നന്നായി അറിയാമെന്നുവരികില്ലോ. എന്നിക്കെതിരിയാം, പക്ഷേ എന്നിക്കെന്തെ ജോലി ചെയ്തേ പറ്റു.)

ഭഗവാൻ അൻപത് കൊല്ലാങ്ങൾക്കു മുമ്പ് രചിച്ച, ആ കൂട്ടി ഉദ്ധരിച്ച, രണ്ടാമതെത കവിതയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇതാണ്:

അല്ലയോ ഇഷ്യരാ,
അവിടുനോരു മരം,
താൻ നിനെ ചുറ്റുന വള്ളി.

അല്ലയോ ഇഷ്യരാ,
അവിടുനോരു പുഷ്പം,
താൻ നിനക്കുചുറ്റും
മുള്ളുന തേനീച്ച.

അല്ലയോ ഇഷ്യരാ,
അവിടുന് വിശാലഗ്രന്ഥം
താൻ വഴിനീജെ മിനുന
ചെറുതാരകം

ഭഗവാൻ,
അവിടുന് സാഗരം
താൻ
നിനിൽ ചേരാൻ ശ്രമിക്കുന
കേവലമൊരു നദി

അല്ലയോ സ്വാമീ,
അവിടുന് ശൈലം
താനോ വെള്ളച്ചാടവും.

കവിതയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇതായിരുന്നു, ഓരോരുത്തരും ഇത് ഉറക്കെ ആഴ്ചാദം പ്രകടിപ്പിച്ച് ആസ്വിച്ചു. ഒരിക്കൽക്കൂടി ആ കവിത ആലപിക്കണമെന്ന് സ്ഥാമി അവനോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഭഗവാനും സ്വന്തം രചനയിൽ ആനദം കണ്ടത്തുന്നു!

ഇംഗ്ലീഷ് അവിടുത്തെ തന്നെ സംശാനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നോൾ

അടുത്ത പ്രഭാഷകൻ കംപ്യൂട്ടർ സയൻസ് എം.ടെക് വിദ്യാർത്ഥിയായ വി.ജഗന്നാമൻ ആയിരുന്നു. അവൻ സംസക്ഷതത്തിലാണ് സംസാരിച്ചത്. ഈ കുട്ടി ആദിശകരൻ്റെ ഒരു രചനയാണ് ഉദ്ധരിച്ചത്. ലോകത്തുണ്ടായ സൃഷ്ടികളിൽവച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായ

ശകരനും ചണ്ണധാരനും കാശിയിൽ

ശഹനതയില്ലെങ്കിൽ, ഒരുവന് നുറു ശതമാനം ഏകാഗ്രതയില്ലെങ്കിൽ, ഒരുവന് ആദ്യാ ത്വിക്കതയിൽ മതിയായ പശ്ചാത്തലമില്ലെങ്കിൽ, രമണമഹർഷിയെക്കുറിച്ചും ശകരനെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാവില്ല. ഒരു ഭിവസം ഈ മഹത് വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ രചനകളെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അവസരം ലഭിക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ പ്രാർത്ഥന.

ഈ കുട്ടി, ജഗന്നാമൻ, ആദിശകരൻ്റെ കൃതിയായ **സഖാര്യപദാരിയിൽനിന്നാണ്** ഉദ്ധരിച്ചത്. സഹാര്യത്തിന്റെ അനുസ്യൂതപ്രവാഹം എന്നാണിതിന്റെ പദാനുപദ വിവർത്തനം. ഈ കൃതി ജഗദംബയുടെ മഹിമ കീർത്തിക്കുന്നതാണ്.

വ്യക്തിതമായിരുന്ന ആദിശകരനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാവും. അദ്ദേഹം ശകരൻ്റെ, ഭഗവാൻ ശിവൻ്റെ തന്നെ അവതാരമായാണ് ആളുകൾ പറയുന്നത്.

വാസ്തവത്തിൽ, എന്നെങ്കിലും മൊരു ഭിവസം രമണമഹർഷിയെക്കുറിച്ചും ശകരനെക്കുറിച്ചും ശകരൻകുറിച്ചും ഒരു ചെറിയ ശൃംഗാരക സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഈ വിഷയങ്ങൾ എല്ലാ വർക്കുംവേണ്ടിയുള്ളതല്ല. ഒരുവന്

“നാം നിത്യസ്ഥാനവേളയിൽ എന്നാണ് ചെയ്യുക? ആളുകൾ അവരുടെ സ്ഥാനത്തിനായി നദീതീരത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ, അവർ നദിയിൽനിന്ന് വെള്ളം എടുത്ത് ഇഴ്വരന് അർപ്പിക്കും. ഇഴ്വരസൃഷ്ടിയായ ജലം നിങ്ങളുടെതല്ല; അത് മുമ്പു തന്നെ ഉള്ളതാണ്. നിങ്ങൾ അതേ ജലമാണ് ഇഴ്വരന് തിരികെ സമർപ്പിക്കുന്നത്. വ്യക്തമായോ? “അല്ലയോ ഭഗവാനേ! അവിടുത്തെ സൃഷ്ടിയ ല്ലാതെ മറ്റൊരു ഞാൻ അവിടുത്തേക്ക് അർച്ചിക്കാനാണ്, എന്തുകൊണ്ടും ഓരോനും അവിടുത്തേതാണ്. എന്നേതായി ഒന്നുമില്ല. സ്വാമി, അവിടുത്തെ സമ്മാനങ്ങൾ മാത്രമേ എനിക്ക് സമർപ്പിക്കാനാവു. എനിക്ക് ഒന്നുമില്ല.” ഈ ആശയത്തോടെ അവർ വെള്ളം എടുത്ത് ഇഴ്വരന് അർപ്പിക്കുന്നു.

Adobe Stock | 60979144

“ഇതേപോലെ, സ്വാമി, തങ്ങൾ അവിടുന്നിൽനിന്ന് പരിച്ഛ തൊക്കെ തിരികെ അവിടുത്തെ മുമ്പാകെ തങ്ങളുടെ ഭക്തികൊണ്ട് സമർപ്പിക്കാം. പ്രഭുവിന് നൽകാനായി തങ്ങളുടെ കൈവശം മറ്റാനുമില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ അവിടുന്ന് ഇഴ്ചിക്കാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കില്ലോ തങ്ങൾക്കറിയാം. അവിടുന്ന് തീരുമാനിക്കാത്തിട്ടേതാളം, ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നും നടക്കാനാവില്ല, ഭഗവാനേ!”

ഇഴ്വരൻ ദരിക്കലും അവിടുത്തെ ഭക്തരെ കൈവിടില്ല

ഈ കൂട്ടി ഭാരതത്തിന്റെ മഹാഘട്ടപരാസ്യമായ മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു ഉപാവ്യാസം പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. “ഇതിഹാസത്തിൽ, അർജുനൻ എന്നു പേരുള്ള അപാരശക്തിയുള്ള, അസ്ത്രവിദ്യയിൽ നിപുണനായ ഒരു യോദ്ധാവുണ്ട്. അർജുനൻ ഒരിക്കൽ തീർത്ഥാടനത്തിനു പോകുന്നു. അദ്ദേഹം പല സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു, ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ച് അദ്ദേഹം ഹനുമാനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. ഹനുമാൻ തലെ യുഗത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന, രാമാധനത്തിൽനിന്നുള്ള വാനരനാണ്.

ഹനുമാൻ ശക്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു ധാരണയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഹനുമാൻ അതിനു മുമ്പുള്ള ദ്രോഹത്തിൽ, രാമൻ കാലത്താണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. രാമൻ വിഷ്ണുവിന്റെ ഏഴാമത്തെ അവതാരമായിരുന്നു, അർജുനൻ എട്ടാമത്തെ

അവതാരമായിരുന്ന

കൃഷ്ണന്റെ കാലത്തും. അതുകൊണ്ട്, അർജുനന് ഹനുമാനെ അറിയുന്നതിന് വഴിയില്ല.

ശരി, അതൊരു സാധാരണ വാനരനാണെന്ന് അർജുനൻ നിന്നാലും. അപ്പോൾ, വളരെ അസാധാരണമായ രീതിയിൽ, താനാരാണെന്ന് ഹനുമാൻ കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു. അർജുനൻ ദക്ഷിണാരത്തിന്റെ മുനമ്പിലുള്ള രാമേശ്വരത്തെ പാലം ചുണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ട് ഹനുമാനോട്

www.sssbalvikastn.org

പറഞ്ഞു, “നോക്കു! നിന്റെ ശ്രീരാമൻ വാനരമാരുടെ സഹായത്തോടെ നിർമ്മിച്ച പാലമാണിൽ? അന്ന് താനിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, താനിൽ അസ്ത്രങ്ങളെയ്ക്കും നിർമ്മിച്ചേനെ. അവുകൾക്കാണ് താൻ ഒറ്റയ്ക്ക്, വാനരമാരുടെ സഹായം കൂടാതെ തന്നെ, പാലം പണിയുമായിരുന്നു. രാമൻിൽ ചെയ്തത് വാനരമാരുടെ സഹായത്തോടെയാണ്. അപ്പോൾ, രാമൻ എന്നാണിതു മഹത്യം?”

ഹനുമാൻ ആഴത്തിൽ മുറിവേറു. “ഓ, അങ്ങനെയാണോ. താങ്കൾ അതെയ്ക്ക് മഹാനാണോ?” എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ശരി, കാണും. അത് ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകാണിക്കും.”

അർജുനൻ ശരവർഷം ചെയ്തു. പാലം തയ്യാറായി. ഹനുമാൻ പറഞ്ഞു, “താനിതിന്റെ ബലം പരീക്ഷിക്കും.” അദ്ദേഹം വാലത്തിലും നടക്കാനാരംഭിച്ചു. പാലം, പുതിയ കാലത്ത് സിമൺ കുറച്ച് മണലിൽ പണിയുന്ന പാലങ്ങൾ പോലെ, കുലുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അത് ഏതു സമയത്തും പൊളിത്തുവീഴും എന്നായി, അർജുനൻ വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം മൗനമായി കൃഷ്ണനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു, എന്നിട്ട് പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു, “അല്ലയോ

ഹനുമാൻ, ഈനി ഒരിക്കൽക്കൂടി നടന്നുനോക്കു.” ഹനുമാൻ വിശ്വേം നടന്നപ്പോൾ പാലം ഉറച്ചിരുന്നു.

പിന്നീട്, കൃഷ്ണൻ അർജുനൻ്റെ മുമ്പാകെ പ്രത്യുക്ഷനായിട്ട് പറഞ്ഞു, “അർജുനാ, ഈത് മനസ്സിലാക്കിക്കോളു. ഹനുമാൻ പാലത്തിലൂടെ നടന്നപ്പോൾ, അത് തകർന്നുവീഴാറായി രുന്നു. നീ എന്നോട് പ്രാർത്ഥമിച്ചപ്പോൾ, താനെന്നെന്റെ മുതുകു കൊണ്ട് അതിനെ താങ്ങി നിർത്തിയതുകൊണ്ടാണ് അത് തകരാത്തത്. എൻ്റെ പുറത്തെ രക്തരേവകൾ നോക്കു.”

ആ കുട്ടി വിശദീകരിച്ച ഉപാവ്യാനം ഇതായിരുന്നു, ഭഗവാൻ അവരോട് വെളിപ്പെടുത്തിയ താണിത്. “അർജുനൻ്റെ അന്തസ്സിലും അഭിമാനവും ഭഗവാൻ കാത്തു. നമ്മിൽ ഇഷ്യരവി ശ്വാസമുള്ളവർക്ക് കൃപയോദയയും അന്ത്യോധയയും ജീവിക്കാനാവും. ആർക്കു മുന്പിലും നാണമില്ലാതെ നമുക്ക് തല കുന്നിക്കേണ്ടിവരില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇഷ്യരൻ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുണ്ട്, ഭക്തൻ്റെ അന്തസ്സിലും ഭഗവാന്റെയും അന്തസ്സാണ്.” ആ കുട്ടി പറഞ്ഞത് ഇതായിരുന്നു.

പ്രപഠ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)